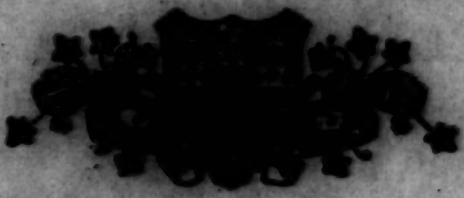

CAMBRIDGE COLLECTION
BEQUEATHED BY
JOHN WILLIS CLARK, M.A.
REGISTRARY,
FORMERLY FELLOW OF TRINITY COLLEGE

LECTORI. S.

VIX herclè, credideram fore ut earum nugarum, Viro jam facto ſuſcipienda Mihi eſſet Defenſio, quarum oportuerat me, tum quidem cum ſcriberem, puduiſſe licet Puerum. Sed hoc oneris impoſuit, Bibliopolarum par nobile, contendentium mendaciis & impudentia: in qua quidem Contentione, uter utrum ſuperaverit dicere, Ego in me non recipio. Alter quippe, Nundinas ſuas juſſu tandem edidiſſe ſe meo: Alter, corrigente me prælum, brevi ſuas editurum ſe, pollicetur: Miram utriuſque frontem! Immo, adeò non juſſu, ut ne permiſſu quidem meo! Cum itaque fœtum mihi obtrudi vel hoc meo quantumvis deformi, deformiorem viderem; ſatius pla-

nè duxi, adhibito in consilium amico uno & altero, mearum tantùm solius mendarum pœnas luere: &, ut Viri Ingeniosissimi verbis utar, (idque meliori jure quàm ipse iis usus est licet suis;) placuit malos Versus edere, ne pejorum invitus Author fierem.

Quæ in fine adjiciuntur, publici juris olim facta sunt, in Comitiis Cantabrigiensibus. Oblatam ergo jam Occasionem arripio, errorem, qui præ nimiâ festinatione calamo exciderat, emendandi. Vale.

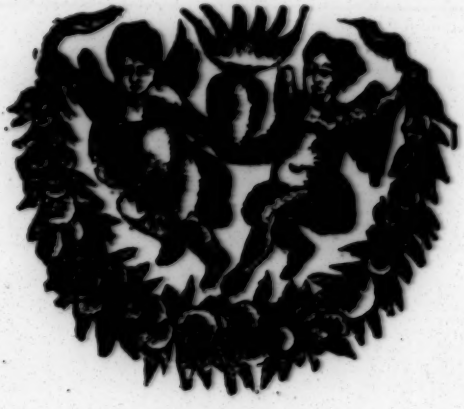

NUN-

NUNDINÆ STURBRIGIENSES.

EXpoſitas latè Cami prope flumina merces,
Divitiaſque loci, vicoſque hominumque labores,
Sparſaque per virides paſſim magalia campos,
Atlantis dic magne nepos, quem candida fertur
Cyllenes gelido peperiſſe in vertice Maja;
Tu Deus ingenii, lucri tu diceris idem:
Te matutinis precibus mercator adorat
Anxius, innumeraſque recenſens ordine gazas,
Grande tibi Pario ſpondet de marmore ſignum,
Si bonus annueris, multuſque advenerit emtor,
Si pellis fures, nec quicquam furripis ipſe:
Ergo ades, & fidâ duc me per ſingula dextrâ.

Eſt

UNIVE
LIBRA
CAMBRIDGE

Eſt in conſpectu *Grantæ*, notiſſima famâ
Urbs, opulenta olim, Papæ dum regna manebant,
Et ſervile jugum; Domus hic fundata vetuſtâ
Religione ſtetit: ſanctæ tenuere Sorores:
Noſtra ah temporibus quantum mutantur ab illis!
Nunc ſolum tantæ fas eſt operoſa videre
Fundamenta Domûs, & non ſine laude ruinas:
Sanctarum at remanent veſtigia nulla Sororum.

Incipit ex illo notos *Sturbrigia* campos
Oſtentare procul: (vocis quænam hujus origo,
Quam patriam agnoſcat, Britonaſne an Saxonas inter
Nata ſit, an Danos potius velit illa parentes
Quærere diſtulimus;—*non omnia poſſumus omnes*,)
Quam ſimul aſpicias, totam huc migrâſſe putares
Sedibus avulſam, quam Thamiſis alluit, urbem.

At, prius optati quam ſiſteris æquore campi,
Pauca docendus eris; paucis, adverte, docebo.
Quiſquis es, o igitur moneo, dum Sirius ardet,
Pulvereaſque ciet tempeſtas plurima nubes,
Si tantum paucos, iterumque iterumque rogando,
Extorquere aſſes potes a cuſtode ſevero,
Ire Pedes noli; longum eſt iter, & tibi rhedam,
Quâ vectere, bonam ſolidi pars quarta parabit.
Non tamen hâc ratione velim te ſcandere currum,
Quâ Corydon noſtram, qui nuper miſſus in Urbem,
Viderat haud unquam rhedam, niſi quâ pater olim

Et

Et fœnum, Cereremque domum portare ſolebat.
Artificis miratur opus, fabricamque, rotaſque,
Axemque, & quid non? ſedet ille, inſuetaque vultu
Gaudia teſtatur, nec jam tibi, Phœbe, caballos
Invidet ille tuos, licet ipſum ſæpe Magiſter
(Naſonis quondam legeret cum dulce poëma)
Multa Phlegonte ſuper, ſuper & Pyroënte doceret.

Præterea eſt operæ pretium, nec parva voluptas
Audire Aurigas convitia mutua dantes;
'Hùc, Domine, unus ait, bijugi mihi namque parat
'Expectant virgæ monitum.—Solertior alter
Clamantis prævertit equos, & ſede relictâ
Defluit in terram pernix, & talibus infit,
(Oſtia dum pandit, mollitque ſedilia dextrâ.)
'Ne quæſo, ne crede iſti: mendacior alter
'Non eſt; nam, quamvis ſe dixerit eſſe paratum,
'Ingrediare modo, falet, cogetque ſedere
'Invitum, nectetque moras, pluresque manebit;
'Te contentus Ego.—Quid non facundia poſſit!
Ille quidem ſuaſit, penituſque intraverat unus
Pes currum, primoque in limine pendulus hæſi;
Non tulit hoc alter, plenus ſed deſilit irâ
Torva tuens, ceu ſæpe canis, ſiquando voracem,
Dentibus infrendens albis, meditetur in hoſtem
Horrida bella, velitque abreptam ulciſcier eſcam.
Pone venit tacitus, colaphumque infringit; at ille,
(Senſit enim) pariter reſpondet, & ictibus ictus

Inge-

Ingeminat: quanto, proh Divi, utrinque fragore
Inſonuere genæ, gemitumque dedere crepantes!
Extemplò coëunt vulgus, ſtudiiſque repente
Scinduntur variis; partes, prout cuique libido eſt,
Accipiuntque ſuas, & dant ſolantia dicta,
Dum favet aurigæ huic alter, favet alter et illi.
'Tolle caput, ſolidoque magis confide cerebro
Dixerat Hic: aſt Adverſarius—'Ilia ſubter
'Pugnos ingere nunc, animamque huic excute totam.
Talibus inter ſe monitis hortantur amicum
Quiſque ſuum, donec tandem civilis Enyo
Bacchari cœpit jam latius, undique ſerpit
Dira lues, pugnam ornat quiſque, legitque virum vir.
Tum verò avulſos, auræ ludibria crines
Cernere erat, largoſque cruoris currere rivos.
Hic Ego (nam nec me famâ labor Iſthmius unquam
Clarabit pugilem, nec ſunt ea prœlia cordi)
Dum neſciret adhuc cui det Victoria laurum,
Et dubiis nunc huc nunc illuc tenderet alis,
Pugnantes de me linquo, currumque propinquum
Scando citus, campoſque peto, celebreſque tabernas.
Quò ſimul ac ventum, nummo de more ſoluto,
Dimitto Automedonta meum, vicoſque per omnes
Erro vagus, quocunque pedes, animuſque ferebant;
Et modo per denſos ſaccorum ducor acervos,
Difficilis modo ſit per olentes ſemita piſces;
Nunc obſtant carpenta viæ, nunc tardat euntem
Turba frequens hominum, laſſas jam verberat aures

Raucus

Raucus clamor anûs, vendentis poma, nuceſque :
‘ Elige, quæ mavis, ſunt optima poma, nuceſque.

Parte aliâ, buccas inflatus turpiter ambas,
Stat tubicen, populumque vocat, miracla pandit,
‘ Hic Elephas, hic ille, inquit, *Getulia* qualem
‘ Non vidit, cujus conſcendere nobile dorſum,
‘ Si foret in terris, optaverit *Hannibal* ipſe ;
‘ Denos ille homines, ingentia pondera, tergo,
‘ Aure utrâque duos, totidemque proboſcide geſtat ;
‘ Reginæ nomen ſi tantum audiverit *ANNÆ*,
‘ Gaudet, & egregium placido ore fatetur amorem,
‘ At Turca, & Turcâ Lodoix immanior, iras
‘ Accendunt cordi, furiataque pectora verſant.

Progreſſum ulteriùs me parvula charta, legendam
Feſtivus quam præbet homuncio, ſiſtit, at illa
Spirantis miranda refert ſpectacula ceræ.
Illic defuncti circum regale *Wilhelmi*
Stant comites bullum, dominumque queruntur ademptum ;
At tu, ſpectator, ſocias ne reſpue guttas
Miſcere, extremum meriti vectigal honoris.
Parte aliâ ingreditur, plausûque accepta ſecundo
Imperium *Anna* capit, ſoliumque aſcendit avitum.
Stat ſimul *Eugenius*, palmam cui bella recentem
Æternaſque parat felix victoria laudes.
Horrida ſed *Puer Hiſpanus* non ſuſtinet ora,
Et quærit latebras, & currere velle videtur.

Quò tamen uſque inter pomæria ſola vagamur?
Actum quippe nihil, mediam niſi protinus urbem
Viſimus, inque ipſâ veſtigia pono Suburrâ.
Hic autem, quodcunque ingenti cernitur orbe,
Pulchra tibi præſtant compendia, ſive tabernas
Diverſas, hominum ſeu contemplabere mores.

Qualis ubi pulſis procul æſtas aurea nimbis
Ridet, & ad notos, redolentia pabula, flores
Hybleas invitat apes, pars roſcida circum
Prata volant referuntque thymo turgentia crura:
Condere pars latebras, pulchriſque liquentia mella
Certatim ſtipare favis, opus acriter urget
Quæque datum, reſonant cellæque & cerea regna;
Haud ſecus exercet ſeſe per compita vulgus
Mercuriale, inſtant operi, quò quemque parandi
Dulce vocat ſtudium, diverſaque cura negotî.
Tum merces culpare emptor, laudare paratus
Venditor, inſidiaſque, alternaque retia tendunt.
Cum lucro, quodcunque poteſt, mercarier alter,
Alter vendere avet, cautuſque & providus audit,
Si male prudentem quis fallere poſſit amicum.

'Novi ego dicebat quidam, (ſimul explicat omnes,
Quotquot habet, verſátq; manu, quasq; ordine, merces)
'Quàm ſoleant omnes proprias res tollere, contrà
'Deprimere alterius, ſed ſic mihi proſpera cuncta
'Cedant, ut non his meliores mercibus uſquam

Inve-

‘ Invenies, quamvis cunctas ſcrutere tabernas.
‘ Nec ſum ex illorum numero, qui plus ſemel huc ſe
‘ Haud conferre audent, mercatorve unius anni :
‘ Nam quoties hoc tempus adeſt, haud ſegnius & nos
‘ Adſumus, ut jam non redeat conſtantior annus
‘ Omnes me nòrunt; decimus September habetur,
‘ Ex quo me vidit vicinia tota morantem
‘ Hâc ipsâ ſtatione—loqui jam plura volenti,
‘ Nil equidem hæc habeo contra quod dicere poſſum,
‘ (Emtor reſpondet,) pretium ſed diſplicet—‘ Eia!
‘ Siqua fides, ago jam tecum, quo, ſi pater eſſes,
‘ Tecum agerem pacto, fraterve, (nec ille profectò
Mentitur, fratrem fraudare, patremque paratus.)
‘—Hæc aliis narra, nam nos non credimus : An tu
‘ Nil unquam me emiſſe putas? Quid denique prodeſt
‘ Quod ſit mercatura quotannis, vendere merces
‘ Si pluris non *Granta* ſolet? proinde accipe, ſi vis,
‘ Quod dixi, pretium—Poſſem modo, at hæcce minoris
‘ Auferet à me nemo, fores ego claudere certè
‘ Prætulerim, vacuâque domum migrare crumenâ.
‘ Ut libet, & valeas—Et tu.—Vix protulit unum
Ille pedem, vocat hic abeuntem & talia fatur.
‘ Dure nimis cur ah prohibes me vivere? verùm,
‘ Quando ita vis, numera nummos, & quod petis aufer.
‘ Spero loci poſthac quod non eris immemor hujus,
‘ Quandocunque opus eſt, venieſque benignior olim.
‘ Scit cœlum, ſcis ipſe, licet non ſcire fateris,
‘ Quam mihi nil ex hoc poſſit contingere lucri.

His reliqua inter ſeſe agitat commercia turba
Fraudibus; è cunctis cognoſcere ſufficit unum.

Jam verò deflecte oculos, paulumque togata
Turba vide quid agat, namque hic verſantur & ipſi,
Quorum pulvereo verruntur Syrmate vici.

Æris egens ſiquis, (qualem perſæpe fuiſſe
Me non diffiteor, neque enim me inopem miſerumque
Si fortuna tulit, vanum tulit atque ſuperbum.)
Hùc illuc errare, oculoſque per omnia circum.—
Ferre avidos amat, atque animum oblectare tuendo.
(Ah miſeras plantas, dominus queis contigit iſte!)
Nil agit infelix, nec, quod ſperavit, habebit.
Tantùm inter denſas, ſpectacula ſplendida gazas
Ambulat indefeſſus, ibi ſuſpirat, & eheu!
Cur tantùm arridetis ait? vel cur ego pauper,
Cum tantùm arridetis?—inanibus indulgere
Nil refert votis, nec adeſt clamata Pecunia;
Obſtant fata, malique ira implacabilis aſtri.

Sunt, quibus unum opus eſt, ubi fervet plurima turba
Criſpatos ferro crines, myrrhâque madentes
Oſtentare; ſatis nempe hi feciſſe videntur,
Si placeant vulgo, nymphæve morentur ocellos.

Eſt quoque, quem præceps juvet alea, cernere talos
Currentes gaudet, ſonitumque audire fritilli.

Ah

Ah fuge domnoſos jactus, fuge cautus avara
Tecta procul, nam ni flavo tibi virga metallo
Pullulet, auratâque fluat Pactolus in arcâ,
Heu! fruſtrâ amiſſos flebis cum tempore Nummos.
Ille igitur ſolus vellem huc deſcendat, abundè
Æris cui, cerebrique parum eſt, cui craſſa Minerva
Blanditur, ſortemque jubet ſperare faventem.
Huic etenim, infanti quondam, chariſſima mater
Pingue caput mulcens, macte, ô mi parvule, dixit,
Macte puer, nam ſi quid anus, ſi quid ſacra veri
Vox habeat, multos non illaudata per annos,
Fortunatus eris.——

E regione domus trabibus contexta ſalignis
Cernitur, ignavis ſedes laſſiſque viarum
Opportuna ſatis: ſpatioſas poſſidet ædes
Graius homo (ut perhibent) quocum certare nec audet
Pindarus hic noſter, ſordetque *Bateſius* ipſe:
(*Dorothea* una novo rivali cedere neſcit:
Dorothea, ingenio pollens, & mille placendi
Artibus, & cuncti gnara & ſtudioſa palati.)
Non illo quiſquam fragrantem fundere Team
Scit melius, dulcemve molâ verſare Cocoam.
Hanc, anguſta obſtat ſi res majoribus auſis,
Ne dubites intrare caſam, tibi ſcilicet auro
Non opus eſt ullo, nec copia quæritur illic;
Sed bene ſecurum reddent te quatuor Aſſes:
Hos modo fer tecum, te non felicior alter

Tecta

Tecta ſubit, nulli plures ſolvuntur honores;
Omnibus unus honos, & ſedes omnibus una,
Defunctas Orcus non accipit æquior Umbras.
Hic quodcunque novum Auſonijs molitur in oris
Eugenius, legitur: miſeros ſeu fallere Gallos
Fraude velit, bello ſeu credere malit aperto;
Seu virtus ſit, ſive dolus, mirandus utroque.
Victrices, en! cerno aquilas, atque omina lætus
Accipio, haud illæ fruſtrà per nubila pennas
Exercent, ſolum aſſuetæ portare Tonantem.
Sed neque quid noſtræ valeant audire phalanges
Te pigeat, ſunt & nobis pugnare parata
Pectora, difficilemque haud averſantia Martem.
Quid non *Churchilij* dextrâ ſperare licebit
Auſpiciiſque *Annæ*? Gallorum *Flandria* Strage,
Creſſiacique iterum ſpumabunt ſanguine campi.
Ite alacres igitur quæcunque in prælia, fortes
Ite Animæ, Superi pro vobis arma capeſſunt
Omnes, inque ipſum ſua ſtant perjuria Gallum.
Forte quid *Ormondus* faciat, quâ claſſis arenâ
Vela legat ſinuoſa & quas perterreat oras,
Pagina narrabit verax, ſed ne tamen illi
Tu pius intereà felicem parce vovere
In patriam reditum, & partas ſine ſanguine lauros.
Compedibus duris inimicas vinciat auras
Æolus, & tutæ pateant remeantibus undæ.
O ſi quod vellem, poſſem quoque; me neque vates
Andinus caneret meliùs, nec cederet Heros

Heroi

Heroi Iliaco, bello & pietate, Britannus.
Juſtior has quanquam partes, famamque Patroni
Arriperet *Rhedycina*, Deus cui dulcia dudum
Pocula, Caſtalioſque indulſit amicior hauſtus.
Atque Ego, ſi faciles riſiſſent forte Camænæ,
Nobilius molirer opus: Tu *Granta*, beata
Audires Tu *Granta*, duo cui lumina præbet
Seymoriana domus, nec enim mihi dicere fas eſt
Patre magis natone tumes, dum fortiter arces
Alter Palladias tibi protegit, ornat & alter.
I decus, i noſtrum; ſic, cum longæva ſenectus
Communem abripuit nobiſque tibique parentem,
Reſtet adhuc, cui mox Academia deferet ultrò
Maturos faſces, nec ſeſe ſentiat orbam.
Quo vehor? Icariis auſus me credere pennis,
Ah! demens, onerique impar ſub mole fatiſco.
Ulterius vetuere Deæ, & jam Cynthius aurem
Vellens, inceptum repetam jubet argumentum.

Haud procul hinc turris, nubes quæ mole ſuperbã
Pulſat, ubi dulceſque lyræ fidiumque ſonora
Arrectas plebis concordia detinet aures.
Clauſas denſa fores circumſtat turba, ſtupetque,
Miraturque ſonos, & tinnula comprobat Æra;
Hic aliquis viſus ſociis feſtivior, (illi
Andrea cognomen; quis barbarus iſte rudiſve
Uſque adeo vivit, cui non eſt *Andrea* notus?)
Ut multos intro invitet, faciatque lucellum,

Ante

Ante fores ſublimis adeſt; hunc pileus ornat
Verſicolor, pictis & floribus æmula veſtis:
Tam pulchram non, Iri, geris, licet induat ipſe
Veſtimenta tibi Deus, & ſit ſartor Apollo.
Hic ſtultum ſimulat, gaudetque jocoſus haberi,
Sed non & ſimulâſſe ſatis; vult namque videri
Stultus, & eſt. Querno quem nitens fuſte colonus
Suſpicit, inque hilares ſolvit dura ora cachinnos.
Ah! ne te intrandi capiat tam dira cupido,
Nec tantum mirare melos, Rhodopeia quamvis
Plectra rediſſe putes, fabricataque ſtamina Thebas.

Eſt homo, qui incedit nigrâ comitante Catervâ,
Cui Baculum inſigne officij, quo pellere turbam
Obſtantem, valeatque fores effringere clauſas.
Non tam Myrmidonum turbâ ſtipatus Achilles
Trojanos terrere Duces, pavidoſque ſolebat
Sectari Phrygas, immenſumque fugare per Æquor:
Hunc, Juvenes, vitate virum, comiteſque nefandos;
Præcipue ſi quem decorabit *Purpura* nota,
Purpura nota nimis: fruſtrà effugiſſe ſeveri
Cenſoris ficto moliris nomine mulctam;
Index veſtis erit, manifeſtabitque latentem.
Tunc tibi tempus erit, magno cum optaveris emtum
Intactum limen, cum tympana rauca meloſque
Oderis, & monitus ſerò experiêre fideles.

Hoc

Hoc ego conſilium diſcedens linquo manenti;
Nam me, pertæſum turbæ, magnique laboris,
Et Phœbi ductum exemplo, qui feſſus & æger
Rhedâ præcipitem fugiente relinquit Olympum,
Ad *Grantam* revehit currus proprioſque Penates;
Hic Auriga ſuos, hic ſiſtit Muſa caballos,

RATIONES BONI & MALI SUNT *Æternæ & Immutabiles.*

TU, quicunque simul confundis Fasque Nefasque,
Virtutémque nihil censes, nisi Nomen inane,
Ni contrâ Leges & Consuetudo valerent:
Siquis forte Tibi, pleno cum Sol nitet orbe,
Jamque dies medius cœlo spectabilis alto est,
Esse diem medium, Solemque nitere negaret;
Nonne hominem egregie demirareris ineptum,
Et prorsùs mente hunc, vel fronte carere putares?
Ipse quid? en! Vitii, fortis Patronus & acer,
Causam agis; an sanum credis Te, animóque valentem;

Credi-

Crediderís licet, atque Deos jures licet omnes,
Non tamen efficies, quin Te vicinia tota
Vitet, uti Medicís caput inſanabile centum.

Aurea cum primis acta eſt mortalibus ætas,
Necdum Aſtræa hominum commercia fugerat, inſons
Quiſque fidem coluit, manibuſque & pectore purus
Traduxit vacuam ſcelere & formidine vitam.
Non quia Lictoris virgas, ſævámque ſecurim
Sanguinei extimuit; ſed nondum exempla parentum
Exciderant animo, nec longè a fonte remotus,
Cœnoſas haurire infelix cœperat undas.

At ſimul ejecto Vitia irrupere Pudore,
Diſrupto rapidus veluti ſolet obice Torrens,
Condere tum leges, ſiquos reverentia Divûm
Movit adhuc, cœpere, fides ne, ſacráque jura
Ipſáque Virtutis penitùs monumenta perirent.

Quod ſi non aliqua, ut miſerè contendis, ineſſet
Vis nativa Bono, quæ lege antiquior omni,
Cur non, cum in Vitium proni rapiamur, honeſtis
Poſtpoſitiſque bonis, inhoneſta & prava jubentur?

Scilicet æterna eſt Virtus, quæ, Regule, viſa eſt,
Tam formoſa Tibi: certè Dea, Regule, viſa eſt,
Auſus eras præ quâ lachrymantes rejicere a Te
Uxorem, natóſque tuos, certúſque redire,

Pœnorum

Pœnorum rabiem & crudelem temnere mortem.
Ergo etiam ſeri, poſt tot quoque ſæc'la, Nepotes
Uſque ſtudent, & Te tacito venerantur honore.

At, lucis metuens, tenebras, & noctis opacæ
Tegmen amat Vitium; ſed nec denſiſſima noctis
Umbra valet miſerum a *ſeipſo* celare Nocentem.
Intús agit ſtimulos mens conſcia, ſeque flagello
Inſequitur cæco, Tortore ferocior omni.

Nec quemquam ergo adeò rationis egere putarem
Qui, ſi, quod turpi ſatagit conquirere fraude,
Lucrari illud idem poſſet ſine fraude, negaret;
Et voti nollet fieri, niſi crimine, compos.

Jam, ſibi qui ignoſcit, propriis vitiis ſatis æquus,
Cenſorem mendoſus agit; deſævit & ipſe,
Cenſurâ dignum ſi quidquam admiſerit alter.

Ruſticus olim adiit conſultum juris, ut aiunt,
Percontaturus quid Lex ſentiret in hâc re:
Bos Vicini, inquit, ſepem perrupit, agelli
Tutelam noſtri, & viridem pede preſſit ariſtam.—
Preſſit ariſtam, ais, & ſepem perrupit? Abito
Securus; causâ vinces: mî crede, reſartum
Hoc Tibi prægrandi præſto cum fœnore damnum.
Ruſticus hic,—Satis eſt: Bos nam Tuus: imò, ait alter,
Si Meus, eſt longè res jam diverſa profectò.

Quâm

Quàm ridenda tuos benè pingit fabula mores!
Qui, ſi de propriis perdas quid vive dolóve,
Protinus exclamas, & juras, ut tuus eſt mos:
Nilne Dei curant mortalia? fulmina ceſſant
Cur, tam formidata, & vindex flamma Tonantis?
Jam virtus non Umbra Tibi eſt, jam Fáſque Nefáſque
Sunt aliquid; cœleſti agnoſcis origine nata.
At violata fides ſi Te ditaverit auro,
Tum Superúmque minas, & bruta tonitrua ſpernis,
Sub pedibúſque jacent leges, & vincula Sacra.

Nequicquam: namque haud Virtus, mutabilis auræ
Arbitrio popularis, honore orbabitur æquo.
Antè etenim verſus cedet color ater in album,
Antè diem Luna efficiet, Phœbúſque tenebras,
Quàm Diva exciderit Solio, quo fixa per omne
Perſtitit, & perſtabit in omne immobilis ævum,

NON DANTUR

IDEÆ INNATÆ.

HÆC unde rerum tanta ſcientia
Quâ Mens ſuperbit? Scilicet Artifex
Impreſſit æternus tenaci à
Principio ſua ſigna ceræ?

Hinc illa dives, quam tibi vendicas
Intùs, ſupellex? hinc bona copia?
Hoc fonte derivata, felix
Jugis aquæ tibi vena manat?

Erras: nec arvum nî labor improbus
Et vomer adſit, meſſibus horrea
Implebit optantis coloni
Triticcis Cereriſque dono:

Neglecta

Neglecta ſqualet, nec ſterilis minùs
Humana Mens eſt; ſemina nî ſua
Jactaret Uſus, nî labore
Fingeret aſſiduòque cultu.

Potanda aventi porrigit ubera
Fœcunda nutrix, Experientia;
Hinc robur, hinc labente ſurgit
Tempore conſpicienda moles:

Tabella, cunctis nuda coloribus,
Qualis videtur: nil animum movet,
Quamquam figuras ſuſtinere
Mille potens, Opifex priuſquàm

Succoſque prudens & calamum paret:
Tum demùm amœnus verticis aſperi
Proſpectus, apparétque ſuprà
Capripedum Dryadúmque luſus.

Aut quale fuſcæ Marmor in Africæ
Solo reciſum, ſumere idoneum
Quoſcunque vultus, ſeu Diana
Seu Cytherea magis placebit:

Informis, ater, ſub pedibus jacet,
Donec politus Phidiacâ manu

Formoſæ

Formoſa tandem deſtinatæ
Induitur Lapis ora Divæ.

Jam jámque ponit duritiem placens,
Et nunc ocelli, & gratia molium
Spirat genarum, nunc labella &
Per niveum coma ſparſa collum.

FINIS.

UNIVER
LIBRARY
CAMBRIDGE